

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина США Глотова Олександра Леонідовича щодо офіційного тлумачення положень статей 42, 43 Конституції України, Закону України “Про адвокатуру” і статті 1 Закону України “Про підприємництво” та визнання неконституційними положень статей 2, 17 Закону України “Про адвокатуру”

м. К и ї в
1 жовтня 2002 року
№ 51-у/2002

Справа № 2-53/2002

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуючий,
Вознюка Володимира Денисовича – суддя-доповідач,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Козюбри Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Тимченка Івана Артемовича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина США Глотова Олександра Леонідовича щодо офіційного тлумачення положень статей 42, 43 Конституції України, Закону України “Про адвокатуру” і статті 1 Закону України “Про підприємництво” та визнання неконституційними положень статей 2, 17 Закону України “Про адвокатуру”.

Заслухавши суддю-доповідача Вознюка В.Д. та розглянувши матеріали конституційного звернення, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Громадянин США Глов О.Л. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо офіційного тлумачення положень статей 42, 43 Конституції України, Закону України "Про адвокатуру" і статті 1 Закону України "Про підприємництво" та визнання неконституційними положень статей 2, 17 Закону України "Про адвокатуру".

Необхідність такого тлумачення суб'єкт права на конституційне звернення обґрунтовує тим, що чинне українське законодавство обмежує його права як іноземного громадянина.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) своєю Ухвалою від 18 липня 2002 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 1, 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України".

3. З матеріалів конституційного звернення вбачається, громадянин США Глов О.Л. бажає займатися в Україні адвокатською діяльністю. Проте, на його думку, чинним законодавством це питання щодо осіб, які не мають громадянства України, не врегульовано. Так, положенням статті 26 Конституції України гарантовано іноземцям, які перебувають в Україні на законних підставах, право користуватися тими ж правами і свободами, як і громадянам України, за винятками, встановленими Конституцією, законами чи міжнародними договорами України. Однак, всупереч зазначеним положенням Конституції України, Закон України "Про адвокатуру" виключає можливість для осіб, які не є громадянами України, займатися адвокатською діяльністю в Україні. У зв'язку з цим суб'єкт права на конституційне звернення просить визнати неконституційними положення статей 2, 17 Закону України "Про адвокатуру".

4. Підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" може бути лише наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Однак у матеріалах справи не наведено фактів неоднозначного застосування судами України, іншими органами державної влади перелічених автором конституційного звернення положень статей Конституції та законів України і немає даних, які б офіційно

підтверджували звернення громадянина Глотова О.Л. в зазначені органи, а також вчинення будь-яких актів чи дій службовими чи посадовими особами, що призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Прохання громадянина Глотова О.Л. щодо офіційного тлумачення в цілому Закону України "Про адвокатуру" не може бути задоволено, оскільки відповідно до пункту 3 частини другої статті 42 Закону України "Про Конституційний Суд України" суб'єкт права на конституційне звернення повинен зазначити конкретні статті (окремі положення) Конституції України або Закону України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України.

Згідно з вимогами пунктів 4, 5 частини другої статті 42 Закону України "Про Конституційний Суд України" конституційне звернення повинно містити також обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України, дані щодо документів і матеріалів, на які посилається суб'єкт права на конституційне звернення, з обов'язковим доданням копій.

Громадянин Готов О.Л. також стверджує про те, що Конституційний Суд України своїм Рішенням від 16 листопада 2000 року № 13-рп/2000 у справі про право вільного вибору захисника створив прецедент, оскільки, незважаючи на те, що громадянин Солдатов Г.І. не є суб'єктом права на конституційне подання з питань конституційності, Конституційний Суд України своїм рішенням визнав неконституційними окремі положення законів України. Зазначене твердження є неприйнятним, тому що відповідно до частини третьої статті 61 Закону України "Про Конституційний Суд України" у разі, якщо у процесі розгляду справи за конституційним зверненням щодо офіційного тлумачення виявлено невідповідність Конституції України інших правових актів (їх окремих положень), крім тих, щодо яких відкрито провадження у справі і які впливають на прийняття рішення у справі, Конституційний Суд України визнає такі правові акти (їх окремі положення) неконституційними.

Індивіди, зокрема іноземці, особи без громадянства, відповідно до статті 40 Закону України "Про Конституційний Суд України" не є суб'єктами права на конституційне подання з питань конституційності.

Згідно з частиною четвертою статті 8 Закону України "Про правовий статус іноземців" іноземці не можуть призначатися на окремі посади або займатися певною трудовою діяльністю, якщо відповідно до законодавства України призначення на ці посади або заняття такою діяльністю пов'язано з належністю до громадянства України.

Отже, чинним законодавством для іноземців встановлено певні обмеження щодо заняття певними видами трудової діяльності.

Таким чином, конституційне звернення не відповідає вимогам, передбаченим Законом України "Про Конституційний Суд України", а тому підстав для відкриття конституційного провадження у цій справі немає.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина США Глотова Олександра Леонідовича щодо офіційного тлумачення положень статей 42, 43 Конституції України, Закону України “Про адвокатуру” і статті 1 Закону України “Про підприємництво” та визнання неконституційними положень статей 2, 17 Закону України “Про адвокатуру” на підставі пунктів 1, 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – відсутність встановленого Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України” права на конституційне подання; невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ